

ขบวนเรือชุมูด - อิสราเอลจะเผชิญหน้ากับนาโตหรือไม่?

ขบวนเรือชุมูดระดับโลก ซึ่งเป็นขบวนเรือระหว่างประเทศที่ไม่เคยมีมาก่อน มีเป้าหมายเพื่อทำลายการปิดล้อมฉนวนกาซาของอิสราเอลที่ดำเนินมาเป็นเวลา 17 ปี ขณะนี้อยู่ห่างจากจุดหมายปลายทางไม่ถึง 400 ไมล์ทะเล ขบวนเรือนี้แล่นภายใต้ธงชาติหลายชาติ และบรรทุกผู้โดยสารจากกว่า 40 ประเทศ: ชาวปาเลสไตน์ เช่น ส.ส.ยุโรป ริมา อัซซัน, สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยุโรป รวมถึง อันนาลีซา คอร์ราโด, เบเนดตตา สกูเดรี, เอ็มมา ฟุร์โรว์ และลินน์ บอยแลน, อดีตนายกเทศมนตรีบาร์เซโลนา อดา โคลัว, นักเคลื่อนไหวด้านสภาพภูมิอากาศ เกรตา ธุนเบิร์ก, นักการเมืองที่ดำรงตำแหน่งและอดีตนักการเมืองหลายคน รวมถึงทหารผ่านศึกชาวอเมริกัน ในจำนวนนี้มี **นายกรัฐมนตรีลิเบียคนก่อน โอมาร์ อัล-ฮัสซี** ซึ่งอยู่บนเรือลิเบีย **โอมาร์ อัล-มุขตาร์** การเข้าร่วมของเขาทำให้เขาเป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงสุดที่ปรากฏตัวจริง ส่งสัญญาณว่าภารกิจนี้ไม่ใช่การกระทำที่ไม่สำคัญ แต่เป็นการกระทำทางการเมืองที่จริงจัง

ขบวนเรือได้รับการคุ้มกันโดยเรือรบของนาโตจากกรีซ, สเปน, อิตาลี และตุรกี อิตาลีและสเปนได้จัดสรรเรือเพื่อตำแหน่งช่วยเหลือป้องกัน ในขณะที่กรีซรับประกันการผ่านอย่างปลอดภัยในน่านน้ำของตนและแจ้งอิสราเอลถึงการมีพลเมืองกรีกอยู่บนเรือ ขบวนเรือได้เผชิญกับการรบกวนจากโดรนใกล้เกาะครีต โดยมีการใช้อุปกรณ์ทำให้มีบั้งและสารระคายเคืองต่อเรือที่ไม่มีอาวุธ แม้จะมีความเสี่ยงเหล่านี้ ขบวนเรือยังคงเดินทางต่อไป - ทดสอบไม่เพียงแต่การปิดล้อมของอิสราเอลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความน่าเชื่อถือของกฎหมายระหว่างประเทศด้วย

จากขบวนเรือมนุษยธรรมสู่การทดสอบทางการเมือง

สำหรับชาวปาเลสไตน์ ขบวนเรือนี้คือสายช่วยชีวิต ด้วยยอดผู้เสียชีวิตกว่า 64,000 คนตั้งแต่เดือนตุลาคม 2566 และฉนวนกาซาที่ต้องเผชิญกับสภาวะอดอยากโดยเจตนา อาหาร ยา และเสบียงที่ขบวนเรือบรรทุกมานั้นจำเป็นอย่างยิ่ง แต่ขบวนเรือนี้ยังเป็นความท้าทายทางการเมือง การรวมตัวของสมาชิกสภา, นายกเทศมนตรี, อดีตนายกรัฐมนตรี และนักเคลื่อนไหวที่ได้รับการยอมรับทั่วโลก ขบวนเรือนี้ยืนยันว่าการปิดล้อมกาซาไม่ใช่แค่วิกฤตมนุษยธรรม แต่เป็นการทดสอบกฎหมายด้วยตัวมันเอง

การเดินทางครั้งก่อน ๆ – **มาไว มาร์มารา**, **มัตลิน** และ **อันดาลา** – ได้แสดงให้เห็นถึงความโหดร้ายของการบังคับใช้ของอิสราเอลและกรอบกฎหมายที่ถูกละเมิด บทเรียนของพวกเขากำลังกำหนดวิธีที่โลกต้องมองการเดินทางของชุมูด

มาไว มาร์มารา: การขาดกรรมที่ไม่ได้รับโทษในทะเล

เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2553 คอมมานโดอิสราเอลบุกขึ้นเรือ **มาไว มาร์มารา** ซึ่งเป็นเรือตุรกีที่นำขบวนเรือเสรีภาพภาษาครั้งแรก การขึ้นเรือเกิดขึ้นในน่านน้ำสากลและนำไปสู่การเสียชีวิตของพลเรือน 10 คนและบาดเจ็บอีกหลายสิบคน

การวิเคราะห์ทางกฎหมาย

- **การใช้กำลังในน่านน้ำสากล:** ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS) ทะเลหลวงไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจบังคับใช้ของรัฐใดรัฐหนึ่ง ยกเว้นในสถานการณ์ที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด (เช่น การปล้นสะดม, การค้าทาส) การขึ้นเรือและฆ่าพลเรือนบนเรือมนุษยธรรมไม่ตกอยู่ภายใต้ข้อยกเว้นทางกฎหมายใด ๆ
- **สัดส่วนและความจำเป็น:** การโจมตีถูกประณามโดยคณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายและเกินสัดส่วน พลเรือนที่ติดอาวุธด้วยไม้และเครื่องมือครัวไม่สมเหตุสมผลกับการโจมตีด้วยคอมมานโดที่ร้ายแรง
- **การขาดความรับผิดชอบ:** แม้จะมีการประณามจากนานาชาติ แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่อิสราเอลคนใดถูกดำเนินคดี สิ่งนี้ทำให้เกิดการไม่ต้องการโทษ ซึ่งสอนว่าความรุนแรงในทะเลจะถูกละเลย

มาไว มาร์มารา ได้สร้างแบบอย่างว่าอิสราเอลสามารถโจมตีเรือพลเรือนด้วยกำลังร้ายแรงในน่านน้ำสากลและหลีกเลี่ยงผลที่ตามมาได้

มัตลิน: การปล้นสะดม, การก่อการร้าย และการจับตัวประกัน

เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2568 เรือ **มัตลิน** ซึ่งเป็นเรือมนุษยธรรมที่ชักธงสหราชอาณาจักร แล่นห่างจากชายฝั่ง 160 ไมล์ทะเลเมื่อถูกสกัดกั้นโดยกองกำลังอิสราเอล ผู้โดยสารรวมถึงเกรตา ธุนเบิร์ก และส.ส.ยุโรป ริมา อัซซัน ลูกเรือรายงานถึงการรบกวนทางอิเล็กทรอนิกส์, สเปร์ยระคายเคือง, การขึ้นเรือโดยบังคับ และการกักตัว

การวิเคราะห์ทางกฎหมาย

- **การปล้นสะดม (ข้อ 101 ของ UNCLOS):** การโจมตีโดยเรือของรัฐต่อเรือพลเรือนที่ไม่มีอาวุธในน่านน้ำสากลถือเป็นการปล้นสะดมเมื่อกระทำเพื่อจุดประสงค์ทางการเมือง เนื่องจาก **มัตลิน** ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การสู้รบ
- **การก่อการร้ายของรัฐ:** การยึดโดยใช้ความรุนแรงและการจับตัวประกันของนักเคลื่อนไหวระหว่างประเทศ มีจุดมุ่งหมายเพื่อข่มขู่ขบวนเรือมนุษยธรรมในอนาคต – ซึ่งเป็นลักษณะคลาสสิกของการก่อการร้าย
- **การจับตัวประกัน (อนุสัญญาการจับตัวประกัน ค.ศ. 1979):** การกักตัวผู้โดยสาร รวมถึงสมาชิกรัฐสภา ที่ได้รับเลือก ตั้งอยู่ภายใต้คำจำกัดความของการจับตัวประกัน: การจับกุมบุคคลเพื่อบีบให้รัฐหรือองค์กร ดำเนินการทางการเมืองหรือละเว้นจากการกระทำนั้น
- **ความรับผิดชอบของรัฐ:** ในฐานะเรือที่ชักธงสหราชอาณาจักร สหราชอาณาจักรมีหน้าที่รับผิดชอบ โดยตรงในการปกป้องเรือของตนและเรียกร้องการชดเชย – แต่ก็ไม่ได้ดำเนินการใด ๆ

มัตลิน แสดงให้เห็นถึงความเต็มใจของอิสราเอลในการกระทำการปล้นสะดมและการจับตัวประกันต่อพลเรือนที่มีชื่อเสียงในช่วงกลางวัน

อันดาลา: การปล้นความช่วยเหลือมนุษยธรรม

เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2568 เรือ **อันดาลา** ซึ่งบรรทุกนักเคลื่อนไหวและความช่วยเหลือจากมากกว่าหนึ่งโหลประเทศ ถูกสกัดกั้นห่างจากชายฝั่ง 40 ไมล์ทะเล อิสราเอลขึ้นเรือ, ยึดเรือ, กักตัวลูกเรือ และยึดความช่วยเหลือ

การวิเคราะห์ทางกฎหมาย

- **การปล้นสะดม:** เช่นเดียวกับ **มัตลิน อันดาลา** เป็นเรือพลเรือนในน่านน้ำสากล การยึดโดยใช้กำลังโดยเรือรบของรัฐ โดยไม่มีเหตุผลทางกฎหมาย ตรงกับคำจำกัดความของการปล้นสะดม

- **การละเมิดคำสั่งชั่วคราวของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ):** ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศได้สั่งให้อิสราเอลอนุญาตให้ความช่วยเหลือมนุษยธรรมเข้าสู่กาซา การยึด **ฉันทาลา** เป็นการละเมิดคำสั่งที่มีผลผูกพันโดยตรง
- **การใช้ความอดอยากเป็นอาวุธ:** การป้องกันไม่ให้เสบียงมนุษยธรรมเข้าถึง การกระทำของอิสราเอลต่อกักขังการปิดล้อมเป็นวิธีการทำให้พลเรือนอดอยาก – ซึ่งเป็นอาชญากรรมสงครามตามข้อบังคับโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศ

ฉันทาลา แสดงให้เห็นว่าการบังคับใช้การปิดล้อมไม่ใช่มาตรการป้องกัน แต่เป็นการกระทำที่ก่อการร้ายต่อความพยายามด้านมนุษยธรรม

การยกระดับและท่าทีป้องกันในทะเล

แบบอย่างเหล่านี้ – **มาเว มาร์มารา, มัดลิน** และ **ฉันทาลา** – เผยให้เห็นรูปแบบของการใช้กำลังอย่างผิดกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ขบวนเรือชูมุตได้รับการคุ้มกันโดยเรือรบของนาโต

ตามรายงาน คำสั่งถาวรห้ามเรือคุ้มกันไม่ให้ยิงหรือตอบโต้ อย่างไรก็ตาม พวกเขายังได้รับคำสั่งให้ปกป้องขบวนเรือ ในทางปฏิบัติ หมายถึงการรับ **ท่าทีป้องกัน** – การวางเรือรบระหว่างผู้โจมตีอิสราเอลและเรือพลเรือน

หากอิสราเอลเปิดฉากยิง คำสั่งควบคุมตัวเองจะถูกยกเลิกโดยอัตโนมัติ ผู้บังคับการเรือรบมีทั้ง **สิทธิและหน้าที่** ในการปกป้องเรือและลูกเรือของตน หน้าที่นี้ตั้งอยู่บน:

- **ข้อ 51 ของกฎบัตรสหประชาชาติ** (สิทธิโดยธรรมชาติในการป้องกันตัวเอง),
- **UNCLOS** (การป้องกันตามกฎหมายต่อการใช้กำลังอย่างผิดกฎหมายในทะเล),
- **กฎหมายจารีตประเพณีทางทะเล** (การป้องกันที่สมเหตุสมผลที่ได้รับการยอมรับมานานในทะเล),
- **กฎการปฏิบัติการทางเรือ** (รหัสสหภาพที่กำหนดให้ผู้บังคับการปกป้องลูกเรือและเรือ).

แบบอย่างของ **ยูเอสเอส วินเซนส์** เน้นย้ำถึงความแข็งแกร่งของหลักการนี้ ในเดือนกรกฎาคม 2531 เรือยิงเครื่องบินอิหร่านแอร์ เที่ยวบิน 655 โดยไม่ได้ตั้งใจ ทำให้มีผู้เสียชีวิต 290 คน หลังจากระบุผิดว่าเป็นเครื่องบินศัตรู ผู้บังคับการไม่ได้รับโทษ เหตุผลนั้นง่าย: หน้าที่โดยธรรมชาติของกัปตันในการปกป้องเรือและลูกเรือของเขามีความสำคัญยิ่ง แม้ว่าจะเกิดความผิดพลาดที่น่าเศร้า เมื่อนำมาใช้ที่นี่ หากการยิงของอิสราเอลกระทบเรือคุ้มกันของนาโต ผู้บังคับการจะมีหน้าที่ตามกฎหมายในการตอบโต้เพื่อป้องกันตัวเอง

หลังจากขับไล่การโจมตีครั้งแรก กัปตันต้องแจ้งกองบัญชาการ ซึ่งจะรายงานต่อ **คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ตามข้อ 51** รัฐอาจเรียกใช้ **ข้อ 5 ของนาโต** ซึ่งกระตุ้นให้เกิดการปรึกษาหารือในระดับพันธมิตรเกี่ยวกับการป้องกันร่วม

น่านน้ำของกาซาและความผิดกฎหมายของการปิดล้อม

หัวใจของข้อพิพาทคือสถานะของพื้นที่ทางทะเลของกาซา อิสราเอลเองไม่ได้อ้างว่ากาซาเป็นดินแดนอธิปไตย ในปี 2548 อิสราเอลถอนผู้ตั้งถิ่นฐานและกองกำลังภาคพื้นดินถาวร และไม่ได้บริหารจัดการกาซาเหมือนกับพื้นที่ชายฝั่งของอิสราเอล ตามตรรกะของกฎหมายระหว่างประเทศ การขาดการอ้างสิทธิ์นี้ทำให้ทะเลที่อยู่ติดกันเป็น **น่านน้ำปาเลสไตน์**

ตาม **อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS)** หน่วยงานชายฝั่งมีสิทธิใน **น่านน้ำอาณาเขต 12 ไมล์ทะเล** และ **เขตเศรษฐกิจพิเศษ (EEZ) 200 ไมล์ทะเล** ซึ่งขึ้นอยู่กับภูมิศาสตร์ ภูเขา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของดินแดนปาเลสไตน์ที่ถูกยึดครองและได้รับการยอมรับจากกว่า 140 ประเทศสมาชิกสหประชาชาติ จึงมีสิทธิ์ตามกฎหมายในเขตแดนทางทะเล ภายในน่านน้ำอาณาเขต อธิปไตยของปาเลสไตน์ควรมีผลบังคับใช้ นอกเหนือจากนั้น EEZ มอบสิทธิพิเศษในทรัพยากร ขณะที่ทะเลหลวงนอกเหนือจากนั้นถูกควบคุมโดยเสรีภาพในการเดินเรือ

ดังนั้น การบังคับใช้ของอิสราเอลจึงเกิดขึ้นในน่านน้ำที่เป็น:

- **น่านน้ำอาณาเขตปาเลสไตน์** ซึ่งมีเพียงปาเลสไตน์เท่านั้นที่มีสิทธิ์ในการบังคับใช้ หรือ
- **ทะเลหลวง** ซึ่งไม่มีรัฐใดสามารถแทรกแซงการเดินเรือได้ ยกเว้นในข้อยกเว้นที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด เช่น การปล้นสะดมหรือการค้าทาส

การยึดเรือในเขตแดนเหล่านี้ อิสราเอลละเมิดหลักการพื้นฐานของ **เสรีภาพแห่งท้องทะเล**

การปิดล้อมภายใต้ซานเรโมและปัญหาการให้เหตุผล

อิสราเอลให้เหตุผลการกระทำของตนโดยอ้างถึงกฎหมายการปิดล้อมภายใต้ **คู่มือซานเรโมเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศที่ใช้บังคับกับความขัดแย้งทางอาวุธในทะเล (1994)** แต่กฎของซานเรโมขัดแย้งกับจุดยืนของอิสราเอลในหลายทาง:

- การปิดล้อมต้องตั้งอยู่บน **ความจำเป็นทางทหารที่สามารถตรวจสอบได้** และต้องไม่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการทำให้พลเรือนอดอยากหรือกีดกันสิ่งจำเป็น
- การปิดล้อมต้องไม่ห้ามการผ่านของ **ความช่วยเหลือมนุษยธรรม** โดยเฉพาะเมื่อพลเรือนต้องเผชิญกับความขาดแคลน
- การสกัดกั้นใด ๆ ต้องได้รับการสนับสนุนจาก **หลักฐานว่าเรือเป้าหมายก่อให้เกิดภัยคุกคาม**

อิสราเอลไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานเหล่านี้ **มดลีน** บรรทุกนักเคลื่อนไหวและเสบียงมนุษยธรรม รวมถึง **นมเด็ก** และความช่วยเหลือทางการแพทย์ **ฮันดาลา** บรรทุกอาหารและยาสำหรับประชากรที่อยู่ในสภาวะอดอยากแล้ว อิสราเอลไม่เคยนำเสนอหลักฐานที่สามารถตรวจสอบได้ว่าเรือใดเรือหนึ่งก่อให้เกิดภัยคุกคามด้านความปลอดภัย เว้นแต่จะถือว่านมเด็กเป็นอาวุธอย่างน่าขัน การบังคับใช้ของอิสราเอลนั้นชัดเจนว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผลกระทบทางกฎหมาย

การที่ไม่สามารถพิสูจน์ความจำเป็นทางทหารที่ถูกต้อง การปิดล้อมของอิสราเอลไม่สามารถถือว่าถูกต้องตามซานเรโมได้ และเนื่องจากการปิดล้อมในทางปฏิบัติก่อให้เกิดความอดอยาก การขาดแคลน และความทุกข์ทรมานโดยไม่เลือกหน้า มันจึงเทียบเท่ากับ **การลงโทษหมู่** ซึ่งถูกห้ามภายใต้อนุสัญญาเจนีวาครั้งที่สี่ และถูกประณามในรายงานของสหประชาชาติจำนวนมาก

ดังนั้น จากมุมมองของกฎหมายการเดินเรือระหว่างประเทศ:

- น่านน้ำอาณาเขตและ EEZ ของกาซาคือ **น่านน้ำปาเลสไตน์** ตาม UNCLOS
- นอกเหนือจากนั้นคือ **ทะเลหลวง** ซึ่งเสรีภาพในการเดินเรือมีผลบังคับใช้
- การยึดเรือมนุษยธรรมเช่น **มดลีน** และ **ฮันดาลา** โดยอิสราเอลไม่สามารถให้เหตุผลตามกฎหมายได้ภายใต้ซานเรโม, UNCLOS หรือกฎหมายมนุษยธรรม

ภาวะกลืนไม่เข้าคายไม่ออกของการป้องกันร่วมของนาโต

การโจมตีของอิสราเอลต่อเรือรบของนาโตจะสร้างการทดสอบที่รุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ของพันธมิตร ข้อ 5 ระบุว่า การโจมตีสมาชิกหนึ่งคือการโจมตีทุกคน

- **พันธมิตรยุโรปใต้** (อิตาลี, สเปน, กรีซ, ตุรกี) มีแนวโน้มจะกดดันให้มีการตอบสนองอย่างแข็งแกร่ง เนื่องจากความใกล้ชิดของเรือของพวกเขาและภูมิทัศน์ทางการเมืองภายในประเทศ
- **สหรัฐอเมริกา, สหราชอาณาจักร และเยอรมนี** อาจต่อต้านการเผชิญหน้าโดยตรงกับอิสราเอล เนื่องจากความสัมพันธ์ทางการและการเมืองที่ลึกซึ้ง พวกเขาอาจจะเว้นจากการเข้าร่วมในขณะที่ยินยอมให้ผู้อื่นดำเนินการ

แต่การละเว้นไม่เหมือนกับการเข้าข้างอิสราเอล นาโตอนุญาตให้มีการสนับสนุนที่แตกต่างกัน: สมาชิกสามารถเลือกวิธีการตอบสนองของตนได้ แต่ไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าการโจมตีด้วยอาวุธเกิดขึ้น การปฏิเสธที่จะดำเนินการโดยสิ้นเชิง – หรือแย่กว่านั้น การสนับสนุนอิสราเอลอย่างเปิดเผยต่อต้านพันธมิตร – จะทำลายความน่าเชื่อถือของนาโต

ความแตกแยกดังกล่าวจะเป็นการให้กำลังใจศัตรู รัสเซียจะฉวยโอกาสจากแบบอย่างนี้ โดยใช้มันเพื่อทดสอบความมุ่งมั่นของนาโตในยุโรปตะวันออก จีนจะสังเกตเห็นรอยร้าวนี้เป็นหลักฐานว่าพันธมิตรตะวันตกไม่สามารถบังคับใช้การป้องกันร่วมต่อผู้รุกรานที่มีความอ่อนไหวทางการเมือง ความเหนียวแน่นที่ยับยั้งสงครามในยุโรปและเอเชียจะอ่อนแอลง

กล่าวโดยย่อ: หากนาโตไม่สามารถปกป้องสมาชิกของตนจากการรุกรานของอิสราเอลได้ มันจะบ่อนทำลายการยับยั้งของตนต่อมอสโกและปักกิ่ง

ผลกระทบเชิงกลยุทธ์และการเมือง

สำหรับอิสราเอล การยกระดับอาจเสี่ยงต่อการแยกตัวอย่างรุนแรง การโจมตีเรือที่บรรทุกอดีตนายกรัฐมนตรี, สมาชิกสภาที่ดำรงตำแหน่ง และนักเคลื่อนไหวที่มีชื่อเสียงระดับโลกจะทำลายการอ้างถึงการป้องกันตัวเอง มันจะเผยให้เห็นว่าการปิดล้อมคือการลงโทษหมู่

สำหรับขบวนการเรือ การถูกสกัดกั้นนั้นคือความสำเร็จ: มันบันทึกความผิดกฎหมายของอิสราเอล, ระดมความโกรธเคืองระดับโลก และเสริมสร้าง **ชุมชน** ปาเลสไตน์ – ความยืดหยุ่น ด้วยนักการเมืองระดับสูงและบุคคลสำคัญบนเรือ การรุกรานจะดังก้องไปทั่วโลก

สรุป

ขบวนการเรือชุมชนระดับโลกเป็นมากกว่าการส่งมอบความช่วยเหลือ มันเป็นการทดสอบว่ากฎหมายระหว่างประเทศจะถูกบังคับใช้เมื่อชาวปาเลสไตน์เป็นเหยื่อหรือไม่

- **มาโว มาร์มารา** แสดงให้เห็นว่าพลเรือนสามารถถูกข่าในน่านน้ำสากลโดยไม่ต้องรับผิดชอบ
- **มัตลัน** และ **อันดอลา** แสดงให้เห็นว่าอิสราเอลกระทำการปล้นสะดม, การจับตัวประกัน และทำลายศาลยุติธรรมระหว่างประเทศเพื่อบังคับให้เกิดความอดอยาก
- ยูเอสเอส **วินเซนส์** แสดงให้เห็นว่าผู้บังคับการเรือมีหน้าที่ตามกฎหมายในการปกป้องเรือและลูกเรือของตน แม้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายที่น่าเศร้า

โซ่ของการยกระดับนั้นสามารถคาดเดาได้: ท่าทีป้องกัน, การโจมตี, การป้องกันตัวเองกันที่ตาม UNCLOS, กฎหมายจารีตประเพณี และข้อ 51, รายงานต่อคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ, การเรียกใช้ข้อ 5 ของนาโตที่อาจเกิดขึ้น

สิ่งที่ไม่อาจคาดเดาคือว่านาโตและชุมชนนานาชาติจะยึดมั่นในกฎหมายของตน หรือว่าความไม่ต้องการรับโทษจะเล่นเรืออย่างอิสระอีกครั้ง สำหรับชาวปาเลสไตน์บนเรือและในกาซา นี่ไม่ใช่ทฤษฎี - มันคือเรื่องของชีวิตหรือความตาย